Константин Величков

Константин Величков

Роден	1855 г. Татар Пазарджик , Османска империя (сега Пазарджик, България)
Умрял	3 ноември 1907 г. (на 52 години) Гренобъл , Франция

Константин Величков (пълно име **Константин Величков Петков** ; на **български : Константин Величков** ; 1855 – 3 ноември 1907) е български писател и общественик.

Биография

Роден е в град Пазарджик .

Величков получава образованието си в Галатасарайската гимназия в Истанбул , където учи от 1868 до 1874 г. След завръщането си в родния си град става учител

по география, история, френски и български език, както и председател на местното читалище (клуб за четене). Съвсем скоро става активен член на местния революционен комитет, целящ освобождението на България от османско владичество. Заедно с Тодор Каблешков участва в подготовката за Априлското въстание . След провала на въстаниците, Величков е арестуван и осъден на смърт от османските власти. Преди изпълнението на присъдата, той е освободен благодарение на комисия, изпратена от европейските сили да разследва турските зверства по време на потушаването на въстанието. Впоследствие Величков работи за Българската екзархия до 1877 г.

Карта на Санстефанска България с Източна Румелия, видима в червени и оранжеви ивици.

Веднага след края на Руско-турската война (1877–1878) , довела до създаването на нова освободена българска държава , Величков се завръща в Пазарджик. Скоро обаче става очевидно, че Великите сили имат други намерения. Санстефанска България е разделена на няколко части, някои от които получават независимост, други са върнати на Империята. Роднят град на Величков става част от новосформираната държава Източна Румелия , която остава васал на султана. Той започва политическа кариера и през 1894 г. оглавява министерството на образованието. През цялото това време Величков участва активно в стремежа за обединение между Източна Румелия и Княжество България. Всички усилия са възнаградени през 1885 г., когато се случва самото обединение . Междувременно Величков успява да учи право във Франция (до 1881 г.), а по-късно, по време на управлението на Стефан Стамболов в България, рисува във Флоренция , Италия . По-късно преподава в Българската мъжка гимназия в Солун и живее няколко години в Истанбул .

Величков продължава политическата си кариера в Народната партия (на български : Народната партия) [1] и е министър няколко пъти, както и посланик в Сърбия (1902-1904). Той е активен член на Българската академия на науките . Константин Величков умира на път за Гренобъл през ноември 1907 г. Две години по-късно тленните му останки са върнати в София.

На 28 януари 1998 г. в негова чест е кръстена станция на софийското метро .

Референции

- *Даскалов, Румен (2004). Създаването на нация на Балканите: Историография на Българското възраждане . Централноевропейско университетско издателство. ISBN. 963-9241-83-0.*
- *Пери, Дънкан М. (1993). Стефан Стамболов и възникването на съвременна България, 1870-1895 . Duke University Press. ISBN. 0-8223-1313-8.*